

GAZETA BANYOLINA

Periòdic quinzenal independent

Redacció i Administració

Carrer de Sant Martírià n.º 3

Suscripció

A Banyoles 1'25 pís. semestre

A fora 1'50 " "

SERENITAT

L'amor a la veritat hauria d'ofegar en nosaltres les ofuscacions del amor propi que 'ns fa veurer les coses, no tal com son, sino tal com voldriem que fossin.

Al calor amb que 's defensa la veritat, per amor a la mateixa veritat, s'el anomena zel.

El zel verdader, per inténs que sigui, no ofusca. El zel que ofusca, que va acompanyat de fum, deixa en la mateixa proporció que ofusca, d'esser zel i s'converteix en una passió desordenada, en una concupiscencia.

Diu Sant Agustí, no recordem precisament aont, *sicut enim tenebrosa est cupiditas, ita luminosa est caritas.* «De la mateixa manera que la concupiscencia es tenebrosa, la caritat (o sigui 'l verdader zel) dona llum».

Tenim, doncs, que l'ardor amb que defendem la veritat, per amor a la veritat, no es la causa de les nostres ofuscacions; sinó que les tals ofuscacions ens venen de volgut adaptar la veritat a nostres desitjos i no nostres desitjos a la veritat.

Si poguessim mirar les nostres coses desde un punt de vista elevat, despullant-nos de tota mira egoista e interessada, com se miren les veritats de les ciencies matemàtiques, no seríem, no, víctimes de tantes ofuscacions. Podríem tenir algunes ignorancies, que facilment corregiríem al mostrar-nos la veritat; pero aquella ofuscació, obsecació i ceguera, amb que, volgut-nos enganyar a nosaltres mateixos, tanquem els ulls a la raó, i volem imposar

una veritat fabricada a nostre gust, estarien molt lluny de nosaltres.

Si la nostre intenció fos sempre senzilla, sincera, exente de segones mires o duplicitats; si tinguessim aquella mirada senzilla i pura, apuell *oculus simplex* de que 'ns parla l'Evangeli, quánta llum tindriem per veurer les coses!

Pero, com que facilment ens busquem a nosaltres mateixos, com que facilment som arrastrats per aficions baixes i no podem mantenir-nos a la altura iluminosa ont la veritat i 'l bé s'ajunten i s'abassen; de aqui vé que la foscor ens invadeix, perque entre nosaltres i les coses que mirem s'interposen els vapors negres produits per nostres pàcions desordenades.

Al buscar la veritat en les qüestions que afecten a nostres interessos molts donen sols importància a lo objectiu, ficsant-se en que la veritat es aquella llum que les coses projecten sobre nosaltres; pero s'olviden de donar la importància deguda a lo subjectiu, olvidant-se que l'error es la foscor que nosaltres projectem sobre les coses. S'olviden de que l'error, es sempre subjectiu, que no naix de les coses perque no té ser, pero naix facilment de nosaltres, que tot seguit hi som a volgut-nos enganyar i a atribuir ser a lo que no es.

Si nostre intenció fos sempre pura moltes coses que are no sabem veurer es reflectaríem clarament en nostre esprit, com si fos un espill perfecte.

Si volem servir a la veritat hem de fugir de nosaltres mateixos i estar més dintre nosaltres. ¿Cóm s'explica aixó? Senzillament: hem de fugir de nosaltres, procurant allunyarnos de nostres concupiscen-

cies i passíons desordenades; i hem de estar més dintre nosaltres, procurant penetrar en lo més íntim de nostre esprit, en les regions lluminoses de nostre interior que son les més apartades de lo material i sensible, en les estancies més serenes de la nostra ànima, ont la intel·ligència es més lliure i la voluntat més soberana, en fí, hem de allunyar-nos dels dominis tenebrosos ont fermenta la mentida i penetrar de veres dintre nosaltres, ont viu la veritat i ont hi hem de trobar a Deu qual regne com diu l' Evangeli, está dintre nosaltres.

LIST.

Sobre la dimissió del Sr. Arcalde

Copiem del colega local «La Creu» del dia 22 del corrent:

«S' ha confirmat la nova, de que donarem compte en el nombre anterior referent a la dimissió del Sr. Arcalde.

En la elecció de diputats passada succeiren coses que be 'n podríem dir monstruoses, si és qu' en política s' admet aquesta paraula.

El Sr. Arcalde, tota vegada que la minoria a que pertany no tenia candidat propi i seguint la política que 's tenien marcada, mostrà les seves simpaties pel candidat contrari al patrocinat pels seus adversaris en el municipi. Més, «estómagos agradecidos»—que deia «Patria»—o *lo que siga* feren el miracle de que 'ls que l' imposaren, en nom del bé del partit, el sacrifici de acceptar de nou l' arcaldia (carga sumament pesada) i l' havíen d' afermar, sobretot en la solució del problema de les aigües, el deixaren com per art d' encantament, poc menys que sol, es a dir, que per a descargar-los de coses enutjoses contaven amb la seva imprescindible persona, pro a l' hora d' afirmar la seva personalitat, d' enrobustir-la, cosa per a ell necessaria tota vegada que havia d' ésser combatut, li negaren l' apoi i es posaren al costat dels seus contrincants de municipi. Semblant procedir tenia d' acabar com ha acabat, dimintint ell per a seguir el càrrec un altre que tal volta no li vindrà d' un pam l' acceptar-ho tot, d' altre modo, a jutjar per lo succeït, tots passarien per la mateixa sort.

L' assumpte no està completament resolt, doncs a hores d' ara no s' ha acordat res oficialment.»

Referent a dit assumpte crevem convenient manifestar:

Primer. Que «La Creu», que antes de les eleccions sortia, com amiga de la veritat, a desmentir categòricament lo que nosaltres manifestàvem respecte del gran moviment d' opinió que hi havia a Banyoles a favor del Sr. Fournier, i per confondernos deia que al municipi, de tretze individuos, hi tenia sols tres amics, i en altre nombre manifestava que havia revut moltes felicitacions «perque aclaría d' una manera tan categòrica la qüestió electoral a la nostra Vila, orientant a molts que de moment creien en certs bombos, que per enganyar incautes se venien fent;» are bé a demostrar quan cert era tot lo que deíem i quan fals lo que ella propalava en nom de la veritat.

Are es «La Creu» que fá resaltar que al Arcalde s' el deixá poc menys que sol, de manera que no estaven a son costat en les eleccions ni 'ls seus amics ni 'ls seus adversaris en el municipi.

Are si que parla «La Creu» en nom de la veritat, encar que no ho manifesti; pero antes de les eleccions en nom de la veritat propalava coses falses i era ella i no nosaltres la que volia «enganyar incautes».

Segón. Que, a pesar d' esser tan gran el moviment d' opinió a favor del senyor Fournier a Banyoles i tan escassos els partidaris del Sr. Peyra, ja que 'ls primers obtingueren 752 vots i 'ls segóns sols 243, i a pesar de que, en vista de un resultat tan aplastant, no hauria de gosar fer menció de la especie, no sols insultant, sino ridícula, llansada pel periòdic «Patria», al dir que a Banyoles sols li quedaven al Sr. Fournier una dotzena de «estómagos agradecidos»; amb la major tranquilitat reproduceix la tal especie i suposa que 'ls amics polítics del Sr. Arcalde el deixaren, com per art d' encantament, per lo de «estómagos agradecidos» o *lo que siga* (aixís en lletra cursiva).

Per més que nosaltres no hem de sortir ni en defensa ni en contra dels amics polítics del Sr. Arcalde, sí que crevem convenient sortir a la defensa del respecte i consideració que tot-hom té dret a exigir

dels periodistes, cosa en la qual tantes ensopegades ha tingut «La Creu» no logrant corregir-se mai.

Tercer. Que resultaria una politica impropia, faltada de tota base i de resultats funestíssims per a la marxa del municipi, la de volquer, com are 's vol en l' assumpte de que 'ns ocupem, involucrar i lligar completament les qüestions d' Ajuntament amb les eleccions polítiques.

Mai ha predominat a Banyoles tal criteri, ja que fins are s' havia tingut el bon seny de deslligar al Ajuntament de lo que pogués resultar en eleccions de diputats a corts.

Tots recordem que, quan no s' han presentat candidats que per la seva significació poguessin representar, l' un a la majoria i l' altre a la minoria dels elements del municipi, ha resultat sempre lo de are, o sigui que 'ls elements de una part i altre s' han dividit, sens que 'ls efectes de tal divisió o disparitat de criteri repercutissin poc ni molt dins l' Ajuntament per fer desapareixer la bona armonia entre 'ls individus de cada agrupació, i molt menos, poguessin produir actituts com la de dimissió de càrrecs.

En algunes eleccions en que antigament lluitaven els dos candidats, Conde de Torroella de Montgrí i D. Albert de Quintana resultava que a favor del primer hi havia molts elements de dreta i alguns de molta significació de esquerra, entre 'ls quals podem mencionar el Sr. Estanislau Costa, quefe allavors dels republicans, i a favor del segon hi havia molts elements d' esquerra i un grup bastant important d' elements de dreta, quals noms no crevem sigui necessari recordar; i a pesar de que les eleccions resultaven molt renyides i de que 's dividien els regidors de la majoria i 'ls de la minoria, no modificava això en res la manera d' esser i de actuar dels regidors.

Quart. Que no té cap motiu «La Creu» per suposar que deixi d' esser afianzada i enrobustida la personalitat del señor Arcalde, pel sol fet de que en un assumpte completament agé a tot lo del municipi els companys polítics de dit señor discrepessin en son modo de procedir del seu. I que en tot cas, si 'l Sr. Arcalde creia que li mermava prestigi i forsa l'anar separat de sos companys, lo propi era que hagués canviat d' actitud i s' hagués sumat amb ells antes de pretenir que amb

ell se sumessin els altres, ja que es natural en aquets casos que 'ls menos i que representen menos cantitat d' opinió se sumin amb els més.

I quint. Que tota vegada que l' assumpte no está encar resolt o sigui que té encar arreglo, perque l' Ajuntament no ha acceptat la dimissió presentada, ens alegríem molt de que 'l Sr. Mata la retirés, ja que en primer lloc no té motiu d' haver-la presentada, i en segón lloc nosaltres i tots els qui jutjin serenament han de regoneixer que es introduir un precedent funestíssim el de velguer lligar els assumptes locals, i sobre tot els de una corporació de caracter purament administratiu com es l' Ajuntament, amb les variables contingències de la política general.

DE LA VINYA A C' AL RECTOR

Avuy que no hi es ta mare,
perque es dia de mercat,
hem d' aprofitar la estona:
ja veurás qué tinch pensat.

Au, Quimeta, ja qu' es hora
aparélla'l cistellet,
qu' anirém vers a la vinya
tot parlant y fent bracet.

Vull omplirlo bé de figues
d' aquelles d' alló mellor,
y a l' hora del xocolata
les durém a ca 'l Rector.

Ab l' escusa de portarli,
com qui rés, nostre present,
farém caure la conversa
sobre 'l nostre casament.

Li dirém que quan ta mare
vage ab ell a confesar,
qu' a les bones li aconselli
que 'l milló es dexáns casar.

Que no fa de molt bon veure
coses que duren tants anys,
que les dònes de la vila
poden fer mals averanys.

Que 'l xiú xiú a una donzella
no li fa may cap favor,
que molts cops un cop de llengua
pot posá en perill l' honor.

Si logrem que hi prengui cartes,

podem dir que som salvats;
tot lo més, dintre tres mesos
si Deu vol, viurem plegats.

Ja sabs tu que per la mare
lo qu' ell diu es manament;
si diu no, adeu esperança!
si diu sí, ja es casament.

Com qu' es fruya que li agrada,
sobre tot de bon matí,
au, Quimeta, a la figuera,
les millors li hem de cullí.

Ja veus que no val la pena
per tení al Rector content,
icóm nos tocará la espalda
quan veurá 'l nostre present!

Ja m' apar que sento dirli
catxaçut, fregant de mans:
—No veniu pas per estampes
com solíeu vení abans.—

Ja hi som: déxa que jo pugi
y ompliré be 'l cistellet;
tu, si 'n veus de ben madures,
m' anirás dient l' indret.

Quant remoga ferm les branques
pára be lo devantal,
perqué les més secallones
s' esclafen si cauen d' alt.

En tant jo 'l cistell omplenó,
cúll, tú, Quima, algún ramell,
de xarel-lo y pansa rossa
per engarlandá 'l cistell.

Démnos, noya, bona pressa
per pogué enllestí aviat;
pel camí vull dur catxaça
per estar al teu costat.

Parlarém d' aquelles coses
que 'ns posen de bon humor,
del dia de nostra boda,
d' estrená 'l vestit millor.

Dels regalos de les ties
que avuy armen tant embull;
de la enveja dels que 't volen
y de les que jo no vull.

Y aixís, recordant la ditxa,
que lo cel nos portará,
nos trobarém a la porta
de ca 'l Rector sens pensá.

Tots dosets ab alegria,

lo cistell presentarém;
mes abans, com solem ferho,
la má 'ls dos li besarém.

Si es que 'ns posa bona cara
rés del fet greu no 'ns sabrá,
si la posa d' aquell modo...
pit, Quimeta, y Deu fará!

Emili Coca y Collado.

Per a Esponellá i Vilert

El Sr. Ministro de Foment ha aprovat l' expedient d' expropiació dels terrenys afectes pel segon tros de la carretera de Faras a Sant Miquel de Fluviá, per qual assumpció tan s' ha interessat nostre Diputat don Juli Fournier.

La carta revuda per dit senyor del Ministro, diu aixís:

El Ministro de Fomento.—Particular.—
15 de Abril de 1916.

Sr. D. JULIO FOURNIER

Mi distinguido amigo: Tengo el gusto de manifestarle que ha sido aprobado el expediente de expropiación del trozo 2.º de la carretera de «Faras a la Estación de San Miquel de Fluviá» (Gerona) que me había V. recomendado.

Celebra mucho haberle complacido su afmo, amigo que le saluda y b. s. m.—
Amós Salvador.

REMITIT

Sr Director de GAZETA BANYOLINA.

Present.

Molt Sr. meu: Li agraïré qu' en el periòdic de sa digna direcció se serveasca donar cabuda a les següents ratlles, per lo que li 'n quedará fondament agraït, son afm. servidor q. l. b. l. m.

Benet Bonaventura.

L' objecte de les presents ratlles és cridar la atenció del Sr. Arcalde sobre 'l fet anormal de que al anar jo al Cementiri el dia 18 del corrent, acompanyat d' un mes-

tre de cases i un llauner d' aquesta vila, al objecte de posar una lápida en un ninxo (previa autorització del Sr. Concejal encarregat del Cementiri), amb grans crits i oblidant el respecte degut a n' aquell sagrat lloc, vaig ser insultat pels empleats municipals qu' allá presten servei, pel sol fet d' haverlos-hi demanat permís per a permaneixer dintre 'l recinte algún rato més, ja qu' élls volien marxar i tancar el Cementiri al punt de les 5 de la tarda.

Ignoro si aquet fet tindrà relació amb el de dedicar-me jo també (cóm els dits empleats i en ús d' un llegití dret) a la venta de lápides mortuories; de totes maneres, siga la causa la que 's vulga, al protestar-ne devant de tot-hom. crido la atenció de qui correspon, à fi de que s' ensenyi als dits empleats a guardar el respecte degut al lloc hont tenen la feina i la consideració que mereixen les personnes obligades a intervenir en aquell lloc.

Banyoles 26 Abril de 1916.

Benet Bonaventura.

NOTES MUNICIPALS

Sessió del dia 17 d' Abril de 1916.

Llegida i aprovada l' acta de la sessió anterior, se doná compte de la dimissió que del carreg d' Arcalde presentà el Sr. Mata, fonamentant-la en motius de salut. Queda sobre la taula per a 'l seu estudi.

També s' en doná d' una comunicació dels Professors i Professores de les Escoles municipals, passant a la comissió correspondent.

A la del Sr. Economo convidant al Ajuntament a les funcions religioses de Setmana Santa, s' acordá assistir-hi.

Una de D. Ramón Costa demandant l' alta en el Padró de veïns.

Passen varis comtes a la Comissió d' Hisenda.

El Sr. Ameller demana una liquidació fins a 31 de Desembre a fi de saber la situació econòmica del Ajuntament, i el compte trimestral fins a 31 de Març.

El Sr. Coromina 's lamenta del mal estat del carrer de Girona i del pont qu' enllaça aquest carrer amb la carretera del

Estat, acordant-se que 's porti a cap la reparació d' un i altre.

Acte seguit s' aixecá la sessió.

Sessió del dia 24 d' Abril de 1916.

Havent-se llegit i aprovat l' acta de la darrera sessió, es doná compte d' una comunicació del Sr. Economo convidant a la Corporació al Combregar General. S' acordá assistir-hi.

Se llegí una instancia dels germans Agustí sol·licitant permís per a canviar la actual barana de fusta de la pesquera, per altra de ferro. Se 'ls autoritza per a fer-ho.

El Sr. Sarquella dona compte dels preus de la pedra que li han facilitat els germans Srs. Agustí.

El Sr. Dilmé fá observar que fora convenient escriure a la casa Thomás, sobre la canalització de les aigües, acordant-se aixís.

Se dona compte de que están exposades al públic les Ordenances de Regants per espai de trenta dies.

No havent-hi altre assumpte, s' aixecá la sessió.

NOTICIES

Entre 'ls amics del senyor Fournier qu' en les passades eleccions trevallaren pel triomf de la seva candidatura, s' ha llençat la idea d' obsequiar-lo amb un gran banquet, en celebració de la victoria obtinguda el dia 9.

A penes ha sigut coneguda la idea, que unànimament ha sigut aprobada, i tenim notícia de que al expressat dinar, ademés de molts banyolíns, hi concorrerán nodrides comissions de tots els pobles d' aquesta comarca.

Una comissió especial serà la encarregada d' ultimar tots els detalls a fi de que l' acte resulti digne de la persona a qui va dirigit.

Per avui només podém avenir, que 'l dia senyalat per celebrar aquesta festa és el 14 de Maig i que 's buscará un local prou espaiós i independent per a que hi cápiga tot-hom.

Divendres vinent, en la Parroquial

Iglesia de Santa María, se celebrarán els funerals per a l' etern descans del ánima de D.ª Dolors Oller Vda. de Butiñá.

A sa afigida familia accompanyém novament en el just dolor que la acla para, tot pregant al Senyor un gest de misericordia per la difunta.

El Diumenge i el Dilluns passat estigué entre nosaltres, el digne diputat per aquest Districte D. Juli Fournier, rebent moltes felicitacions per la merescuda victoria qu' obtingué en les eleccions generals.

Durant les passades festes de Setmana Santa hem tingut la satisfacció d' estrenyar la mà a nostres amics els germans D. Julià i D. Josep Bohigas, residents a S. Feliu de Guixols, a D. Joan Riera i senyora, de Barcelona i a D. Francisco Riera de Prats de Llussanés.

Que 'ls hi hagi sigut ben agradosa la seva estada a Banyoles.

Avui es el dia que 's celebra el típic *Roser de les Estunes*.

Amb un plé a vessar, per Pasqua la *Lliga* celebrá la vetllada teatral qu' anunciam en nostre darrer nombre.

Si bè totes les obres presentades obtingueren una interpretació magistral, precisa fer especial menció de la obtinguda per la sarsuela «El Sant del amo», de nostres compatrius D. Joaquim Hostench i don Francesc Bracons, obtenint un èxit tan sorollós, que s' obligà a repetir tots els números de música i al final de la sarsuela el Sr. Hostench hagué de sortir a la escena per acallar els aplaudiments del públic.

Les eleccions de Senadors qu' el diumenge passat es celebraren a Girona, donaren el següent resultat:

Compte de Figols, 147 vots; Rahola, 143; Vallés, 120; Bosch, 103; Pi, 83; Roure, 43; Polo, 42.

Tingué que repetir-se la votació entre 'ls Srs. Vallés i Bosch, obtinguent el Sr. Vallés 163 vots i el segon 110. Quedaren elegits el Compte de Figols, (maurista) D. Frederic Rahola i D. Joan Vallés i Pujals, (regionalistes).

Un dels dies de la setmana passada els lladres intentaren robar les gallines del nostre amic Sr. Oliveras. Afortunadament,

els serenos lograren desbaratar el plan dels malfactors.

Avui a les sis del matí tindrà lloc la professió del Combregar General, per a portar el Sant Viatic als malalts que no han pogut complir el Precepte Pasquol en llur Parroquia.

L' acte promet revestir solemnitat.

Entre les *colles* que en la nit de Pasqua sortien a cantar les *caramelles*, mereix especial menció la organitzada pel Sindicat Agricol d' aquesta vila, que cantá amb molta justesa els números del seu repertori.

A quarts de déu de la nit del dimecres últim, es declará un violent incendi en el tarrat de la casa nombre 2 del carrer de S. Antoni, ont viu la mare del nostre amic D. Joan Vidal.

Si bé 'l foc prengué notable increment en un principi, per haver prèu en la palla, amb l' auxili de la bomba es lográ dominar-lo i evitar que 's propagués a les cases veïnes, havent sigut precises més de dues hores de treball per a estingir totalment al element devastador.

Altre incendi, de proporcions molt més considerables que 'l qu' acabém de ressenyar, ocorregué ans d' air en la fàbrica de pastes per a sopa dels senyors *Hostench Germans*.

L' accident s' inicià entre les 10 i les 11 de la nit, comensant en el segon pis de la casa, destruintse totalment tot lo existent en el segon i tercer pis, fins al teulat. El foc era tan considerable que fou impossible dominar-lo amb la bomba.

Afortunadament, no 's registraren desgracies personals.

Han rebut Ordres Sagrades nostres estimats amics D. Josep Bruñol i D. Josep M.ª Torrent. Rebin un i altre nostre més sincera felicitació.

La Junta de Senyores del Sant Hospital ha acordat obsequiar a la Patrona del Establiment Sta. Caterina, amb un ofici i sermó que tindrán lloc demà, dilluns, a les 10 del matí, en la Capella del Hospital.

Amb gran concurrencia de forasters es celebrá la festa major de Cornellà, a la que hi contribuí la bonança del temps que fins ara hem disfrutat.

SECCIO D' ANUNCIOS

Saderra Prat i C.^a BANQUERS

Societat mercantil regular colectiva, domiciliada en aquesta Vila, constituida mitjançant escriptura pública autoritzada pel Notari d' Olot D. Vicens Capdevila a 22 de Janer de 1916, per a dedicar-se al negoci de BANCA en sos diversos rams.

Socis-gerents amb firma social: D. Josep Saderra i Mata, D. Joan Prat i Sacrest, D. Salvador Turón i Callís, i D. Josep M.ª Masramón i Vilalta.

Local social

Carrer de Guimerá, n.º 22.

Actual despatx interí: Carrer de Girona, n.º 41.—Banyoles.

CONSULTORI MÉDIC-QUIRÚRGIC

— DE —

JOAQUIM JUBERT I ELÍSEO JUBERT

(Malalties de la
PELL I SÍFILIS)

(Malalties de les
CRIATURES)

CIRUGÍA GENERAL

PLASSA DE L' OLI N.º 1.—PRINCIPAL.—GIRONA.

Zapatería

Económica

Gran bazar de calzado

- de -

JAIME VILÁ

Plaza Constitución, 44

:- BAÑOLAS :-

No comprar calzado sin antes visitar esta casa, donde encontrarán un inmenso y variado surtido de todas formas clases y medidas dentro de sus calidades inmejorables y de alta novedad.

A PRECIOS REDUCIDOS

Últimas Novedades para Señora. Gran
elegancia y perfección.

SASTRERÍA "LA CONFIÀNCIA"

: DE :

Joan Palmada

Successor de Isidre Llorá

Major 11.—Banyoles

Novetats en Gabans de totes classes

Gran assortit en trajes de novetat,
en vellut, sàtins i armurs.

Tapes per ninxos de totes classes

De marbre blanc, gris, negre, pedra artificial, pedra estocada, terra cuita, planxa de ferro que n' es rovella, projectes de dibuix i rotulacions a la vista del comprador. En los traslados de restos, se reparen les tapes vellas si son a mida corrent.— S. Martiriá 3, Banyoles.

Nota.—Si el públic deixa de comprar a casa i per això li faltés algún retoc o alguna lletra a la pedra collocada ab molt gust serviré.

PARA COSER Y BORDAR

VENTAS A PLAZOS

GRANDES REBAJAS AL CONTADO

Se recomponen toda clase de máquinas, bicicletas, motocicletas y toda clase de accesorios para las mismas.

La WERTHEIM «Rápida» es la máquina más moderna, más fuerte, ligera y resistente, y con su marcha, verdaderamente *rápida*, la más superior de todas las conocidas hasta el dia.

Teniendo los números 9, 10 y 20.

• José Boschdemont •

Representante de la casa WETHEIM
Plaza de la Constitución, n.º 37,

BANOLAS

FÁBRICA DE CALS HIDRAULICA,
GUIX I CIMENT

DE

VICENS LAQUÉ

Banyoles

Encargos de Barcelona a Bañolas
Puente Mayor, Besalú, Tortellá y vi-
ce-versa

F. Coll (a) Gerent

Para encargos en Barcelona: Asahon-
dors, 35, Teléfono, 2412. Calle del
Rech, 87 y Petxina 7, Fonda.
En Bañolas: P. Constitución 26.

Pío Dalmau

Recader de Banyoles a Barcelona
i resto de Catalunya

SE COMPLEIXEN ENCARRECS

A Banyoles plassa Constitució 41 i
S. Martirià 4. A Barcelona Centre de
Recaders, plassa Comercial 10, telefón
1909 i Hospital 9.

REPRESENTANTE EN BANOLAS:

Cirilo Masoliver, Pintor